

kolski dan) je segala toča le malo, (v severovzhodnjem delu) v našo župnijo. Huje pa je prizadejalo v nedeljo dne 14. avg., ko je pobilo deloma okolu trga, Ljubečne, sv. Tomaža in popolnoma v Pristavi, Razgorju in drugod v vzhodnjem delu župnije. Takrat so pridrveli oblaki od zahoda s pišem, ki je nekaj drevja in staveb podrl. Kakor za navržek, nasulo je še preteklo sredo v severnem delu župnije nekaj toče. Čeravno tudi v jugu ni čisto brez nje bilo, pa škode ni posebne povzročila — in tu se še upa dober vspeh jesenskih setev, posebno, ko je danes 21. avg. celo popoldne močilo in je skrb o suši prešla. Zadnjič si, dragi „Slov. Gosp.“, omenil naših cerkvenih ključarjev. G. Okoren se je tekom tega časa „sitnim opravkom“ svoje službe, katero je že z nevoljo oskrboval (brez blagoslova) za vselej odpovedal. Upamo, da bodo krščanski Vojničanje izbrali pravega moža; posebno sedaj ga je treba, ako hočemo kedaj novo cerkev, ki je še samo vsejana, dogotovljeno imeti. Bog in Slovenci!

Quidam.

Iz Celja. (Kat. podpor. društvo) so nadalje darovali, oziroma letnino odrajtali p. n. gg.: Premil. in prevzv. gospod knezožkof 10 fl., slavna župnija Žalec za sv. leto: 18 fl. in Št. Andraž pri Velenji 15 fl. Na dalje po 5 gld. p. n. čč. gg.: Krušic Jakob, župnik v Št. Andrašu pri Velenji, Ribar Anton, profesor bogo-slovja v Mariboru, Černoša Simon, župnik v Pišecah, Kalin Franc, župnik v pokoju; po 3 fl.: Dr. Prus Drag, zdravnik v Konjicah. Kmecl Urša, posestnica v Celju, Erjavec Peter, župnik v Trbovljah, Korošec Franc, kaplan pri sv. Vidu na Planini; po 2 gld. p. n. gg.: Murn Matija, čevljar na Bregu, Jurčič Josip, župnik v Dram-ljah, Kolarič Jožef, župnik na Paki, Fuchs N., dimnikar v Celju, Majcen Jožef, kaplan na Rečici, Krempuš Marjeta, hišinja v Celju, Matevž Kmecl v Celju. Bog plati vsem!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pri naših sosedih, v Medjimurju, vrše se v prihodnjem tednu velike vojaške vaje ter pride vsled njih tudi Nj. veličanstvo, svitli cesar, v četrtek dne 8. sept. v Medjimurje. Za vzprejem delajo se v Čakovcu velike priprave. — V ministerstvu yunanjih zadev je bilo zadnjo soboto posvetovanje ministrov skupne države, navzoč je bil pa tudi poveljnik mornarice, viceadmiral baron Sterneck. Kaki reči da je posvetovanje veljalo, ni znano, — Zoper ministra za uk in bogočastje hudo vre na Českem in že gre glas, da minister odstopi, a to ni kaj verjetno. — Meseca oktobra pride cesarjevič Rudolf na Štajarsko in bode, kakor se čuje, tudi gost princa Alfreda Liechtensteina, le-ta je vodja štaj. nemških konser-

vativcev. — V Cmureku bode v dneh od 1. do 4. oktobra kmetijska razstava. Priprave se vrše marljivo, toda razstavljalcev oglašja se le malo. Ljudje nimajo ali tudi ne vedo, kaj bi razstavili. — Koroški poslanec prof. dr. Grawein je odložil poslaništvo, dr. Steinwenter pa se vedno še klati po mestih ter ščuje ljudi zoper sedanjo vlado. Kožo ima pač potrpežljivo ta grof Taaffe! — Baron Pražak, pravosodni minister, je odložil, da se lahko tudi na Koroškem vpisuje v zemljiške knjige slovenski, ako to terja stranka. — V Ljubljani so dozidali hišo, katero si stavi tamošnje društvo, katol. rokodelskih pomočnikov. V nedeljo so jim jo mil. knezožkof dr. Missia blagoslovili; deželni predsednik, baron Winkler, župan Grasselli in veliko drugih imenitnih mož je bilo pri tem navzočih. — Pri Postojini bodo prve dni meseca septembra vojaške vaje in pride tje fildzm. baron Kuhn iz Gradca. — Laško šolsko društvo „pro patria“, misli še vedno na laško šolo v Podgori pri Gorici, otroke za-njo dobi bojda iz delalskih družin tamošnje tovarne. Za gol denar pa le-te vendarle ne bodo dale svojih otrok, da jim jih taka šola prevstvari v tujce. — Zemljiščem pada tudi v Primorju cena in to lahko, saj so tudi ondi nime goste ter jemljó kmetovalcem veselja do dela. — Na c. kr. pošti v Trstu se je uradnikov, ki jim mrzi do slov. pisem, treba bode pač, da jih c. kr. poštno vodstvo podučí, kaj so njih dolžnosti. — Možem ki se drže „narodne stranke“, to je hrv. madjaronom bliža se bojda „dan plačila“, kajti cela vrsta jih bojda prejme kako odlikovanje. No, madjarska vlada že ve, zakaj to stori. Novi sabor je do mala ves v rokah „narodne stranke“. Ubogi Hrvati! — Ogerska država leze zmerom bolj v dolge in ni čudo, saj ima vsako leto stroškov več, prihodkov pa je zmerom manj. Izlasti pa se letos davki vplačujejo prav po polževo, v treh zadnjih mesecih jih je koj za poldrugi milijon manj, kakor v istih mesecih lani. — V Galiciji vpelje se bojda posilno zavarovanje zoper požarne nesreče, to je vsak posestnik se zaveže, da si zavaruje zoper požar svoja poslopja. Zavarovanje je pač dobro in potrebno, toda za posilno zavarovanje menda ne bo take sile.

Vunanje države. Novi bolgarski knez ima težavo z ministerstvom ter ne najde moža, da mu tako sestavi. Bolgarski veljaki že vedo, čemu se branijo ministerskih stolov. Spremstvo kneza ne dopada Bolgarom ter bi radi, da ga knez odpusti. To mora tudi knez hoče, noče storiti, ako noče, da še pride ob to mrvo zaupanja, kar ga ima pri ljudstvu. — Turčija še vedno guga ter ne zna, kaj naj počne z Bolgarijo. Rusija terja od nje, naj pošlje posebno komisarja tje. Ruski general Enroth naj pa bode bolgarski regent ter skliče novo „veliko sobranje“, da si izvoli kneza. Iz te moke

pa menda ne bo kruha, kajti težko, da bi tak regent bil drugim velesilam po volji. — Turški vojni minister misli na novo tovarno v Carigradu ter se naj v njej izdelava, kolikor je vojni treba patronov, doslej jih dobiva iz drugih držav, posebno iz Angleške. — Srbski kralj Milan, biva še sedaj v našem Gleichenberskem kopališču, o svojem rojstnem dnevu pa je izpustil 800 kaznjencev iz ječe. — Ruski car in carevinja sta v Kodanju pri svoji žlahti. Razmere med Rusijo in Nemčijo so sedaj že precej dobre, da-si to ni po volji ne Francozom, ne našim — Madjarom. Le tem bi bila ljubša dnes, kakor jutri vojska z Rusi. — Nemški katoliki imajo že menda meseca septembra velik shod v Trieru, hodi jim za to, kako se naj drže njih poslanci v Berolinu, ako pridejo šolske postave v razpravo. — V Ostende je prišlo do velikih pretefov med angleškimi in belgijskimi ribiči, le-ti so angleškim veliko blaga pometali v morje. Vojaki so jih pomirili, toda veliko ribičev je mrtvih. — Ker angleška vlada nima več toliko vojakov v Egiptu, prihrani si že to leto blizu 5 milj. goldinarjev. — V Dublinu so imeli kat Irci velik shod ter so obsodili uredbo angleške vlade zoper „narodno ligo“ za veliko krivico. Ta obsodba, da-si je pravična, bode težko kaj izdala. — Francoska vlada se brani shoda županov, ki se ima v Parizu dovršiti. Zdi se ji nevarno in ker ima vlada moč v rokah, bode tudi težko kaj iz shoda. — Španjska kraljica udovica potuje po deželi, pri njej je tudi 2 leti stari kraljevič Ljudstvo ju pozdravlja z velicim veseljem. — Italija ima v mesecu septembru na večih krajih velike vojaške vaje, kralj Umberto bode pri večih, kraljica Margarita pa bode navzoča le pri onih dne 6. septembra. — Ejub-kan, afganiški naslednik emira, je ušel iz Perzije, kjer je živel v pregnanstvu. Anglija se boji vsled tega novih nemirov, kajti afganiško ljudstvo potegne se brž ko ne za-nj. — V Ameriki so ujeli Toma Mooneya. Ta človek je spuščal zdaj ladije v zrak, zdaj zopet je požigal poslopja, če ga je kdo za to najel. Tacih zločinstev ima neki sila veliko na vesti.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Konec.)

Mestni župnik lurški niti lastnega farovža ni imel. Peyramale je stanoval v najeti hiši. Pa to mu je bilo malo mar; če bi mu bili prav pod milim nebom postlali, on bi tudi tam svoje stare kosti voljno k miru položil. Dobri župljani ga nagovarjajo, naj vendar mestne očete pritisne, da mu potrebni farovž pozidajo, da mu ne bo treba vsak čas indi stana iskati.

Peyramale pa se je izgovarjal, reki: „Na tem svetu nimamo stalnega sela, zakaj bi pa jaz ne premikal svojega stanovanja?“ Tako je svoje žive dni bival v najeti hiši.

Tem bolj pa ga je skrbela hiša božja. Borna lurška farna cerkev je bila veliko premajhna. Po nedeljah so župljani okoli in okoli zunaj stali; ker se niso mogli vsi v cerkev stlačiti, kakor časih koklja ne more vseh piščet pod svoje peroti spraviti, kedar jih preveč vodi.

Bilo je ravno že vse lepo nasnovano, da se postavi nova farna cerkev, ko se začne leta 1858 na massabielskih skalah poleg Lurda Marija glasiti. „Grični glas se je zaslíhal v naši deželi. Moja golobica v razkaljanem skalovju, pokaži mi svoje lice, naj doni tvoj glas v mojih ušesih, ker glas tvoj je sladek in lice tvoje je zalo.“

Zdaj Peyramale popusti misel, zidati novo farno cerkev, in sluša na to, kar mu je Marija naročala, in tudi Lurdčani so to iz misli pustili in so rajši pripravljali in privažali za velikansko Marijino cerkev na massabielski pečini. Še le, ko je postavil prelepo krasno Marijino cerkev, je začel staviti tudi novo farno cerkev, toda ni je dogotovil, na Malih meš den, l. 1877 ga je smrt pokosila.

Načrt za novo farno cerkev je velikansk. Že so stene menda dva ali tri sežnje iz zemlje zrastle in tudi visoki stebri iz lepega rudečkastega marmorja, na katerih bode cerkev stala, so že postavljeni, a po smrti Peyramale je vse zaspalo. Cerkev čaka, da vstane nov Peyramale. V rakvi pod cerkvijo smo lani na grobu rajnega Peyramaleja nekoliko pomolili.

Ali zdaj veste, ljubi bralci, zakaj se je Marija brezmadežna ravno v Lurdu prikazala? Zato, ker je tam nepokvarjeno, pobožno ljudstvo doma, in ker je tam — smemo reči — sveti župnik pastiroval. Tudi pri nas bode tedaj lurška Mati božja tam najrajši doma, kjer pobožno slovensko ljudstvo in dobri pastirji med seboj složni v miru in ljubezni živijo.

Tega mi pa ni treba tolmačiti, zakaj je Bog Peyramaleja ravno na Marijin praznik v nebesa na plačilo poklical, to vsak sam razume.

Ko se je Marija l. 1858 prvokrat Bernardiki prikazala, je Peyramale od nje terjal, da naj se po zimi razcvete ščipek na massabielski steni. Marija mu tote prošnje ni izpolnila. Rože se namreč ne strinjajo z mrzlim, pozimskim časom na tem svetu, Marija je svojim častilcem, svojim sinom in hčerkam, rože in venec prihranila za večno spomlad v nebesih. Zdaj je Marija lurškemu župniku gotovo že prošnjo izpolnila, — zdaj mu že tam cvetejo rože, po katerih je tukaj hrepenel.

Dr. Ivan Križanič.

Smešnica 35. Mož: „Prosim, milostljivi gospod, naj mi podelijo mali darek, kajti sila